

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 września 2021 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Romuald Kompanowski

Protokolant: p.o.stażysty I. Z.

po rozpoznaniu w dniu 6 września 2021 r. w Kaliszu

odwołań P. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 29 marca 2021 r. Nr (...)

z dnia 21 czerwca 2021 r. Nr 143/ (...) znak pisma (...) - (...)

z dnia 20 stycznia 2021r. Nr (...)

w sprawie P. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o świadczenia postojowe

- 1. Zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. z 21 czerwca 2021 r. NR (...)/ (...) znak pisma (...) - (...) oraz poprzedzającą tę decyzję, decyzję z dnia 20 stycznia 2021r. Nr (...) w ten sposób, że przyznaje odwołującemu P. W. prawo do jednorazowego dodatkowego świadczenia postojowego w oparciu o wniosek złożony 18 stycznia 2021r.**
- 2. Zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. z dnia 29 marca 2021 r. (...) w ten sposób, że przyznaje odwołującemu P. W. prawo do ponownego świadczenia postojowego w oparciu o wniosek zgłoszony 26 marca 2021r.**

SSO Romuald Kompanowski

UZASADNIENIE

Decyzją z 20 stycznia 2021 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. odmówił P. W. prawa do jednorazowego dodatkowego świadczenia postojowego, gdyż na dzień 30 września 2020 r. nie posiadał przeważającego rodzaju działalności gospodarczej, wymienionego w złożonym 18 stycznia 2021 r. wniosku o jednorazowe dodatkowe świadczenie postojowe. Tym samym nie zostały spełnione przesłanki zawarte w przepisie art. 15zs² ust. 1 ustawy z 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem (...)19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych.

Pismem z 22 stycznia 2021 t. zatytułowanym „wniosek” P. W. wniósł o ponowne rozpatrzenie sprawy zainicjowanej wnioskiem z 18 stycznia 2021 r. wskazując, że wielu lat większą część przychodów uzyskuje z przewozu osób. Organ

rentowy powyższe pismo zakwalifikował jako odwołanie od decyzji z 20 stycznia 2021 r. i przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Kaliszu. Sprawa została zarejestrowana pod sygnaturą VU 206/21.

Postanowieniem z 17 marca 2021 r. Sąd Okręgowy w Kaliszu stwierdził swą niewłaściwość i sprawę przekazał organowi rentowemu do rozpoznania. Powyższe postanowienie z uwagi na brak zaskarżenia stało się prawomocne.

Decyzją z 21 czerwca 2021 r. organ rentowy odmówił wznowienia postępowania zakończonego decyzją z 20 stycznia 2021 r.

Od decyzji tej odwołanie złożył P. W.. W odwołaniu skarżący powołał się na spełnienie przesłanek warunkujących przyznanie świadczenia w oparciu o wniosek złożony 18 stycznia 2021 r., gdyż do końca 2020 r. prowadził działalność z przeważającym kodem działalności według PKD 49.39.Z

Organ rentowy wniósł o oddalenie powyższego odwołania.

Decyzją z 29 marca 2021 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. odmówił P. W. prawa do ponownego świadczenia postojowego, gdyż na dzień 30 listopada 2020 r. nie posiadał przeważającego rodzaju działalności gospodarczej, wymienionego w złożonym 26 marca 2021 r. wniosku o ponowne świadczenie postojowe. Tym samym nie zostały spełnione przesłanki zawarte w przepisie art. 15zg ust. 1 w związku z art. 15 zt ust. 1 ustawy z 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem (...)19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych i § 4 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 26 lutego 2021 r. w sprawie wsparcia uczestników obrotu gospodarczego poszkodowanych wskutek pandemii (...)19.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył P. W. wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do wnioskowanego świadczenia.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd połączył obydwie sprawy do łącznego rozpoznania i wyrokowania.

Sąd ustalił i zważył co następuje.

Poza sporem pozostaje, że odwołujący P. W. podlega ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej. Działalność ta pierwotnie oznaczona została według PKD kodem 43.11.Z oznaczającym rozbiórkę i burzenie obiektów budowlanych. W grudniu 2020 r. w ewidencji została wprowadzona zmiana poprzez wpisanie nowego kodu przeważającej działalności gospodarczej – 49.39.Z, oznaczający transport pasażerski. Działalność ta opodatkowana jest stawką podatku VAT w wysokości 8%. Z kolei dla usług w zakresie prac rozbiórkowych i burzenia obiektów budowlanych przewidziana jest stawka 23%.

Obroty z prowadzonej przez odwołującego działalności uzyskane w poszczególnych miesiącach 2020 r. w przeważającej części uzyskane były z usług dla których stawka podatku VAT wynosi 8%.

dowód: podatkowa księga przychodów, wydruk z CEIDG

Wnioski o kolejne świadczenia postojowe w związku z przeciwdziałaniem skutkom wywołanym (...)19 odwołujący złożył odpowiednio w dniu 18 stycznia 2021 r. i 26 marca 2021 r. wykazując w pierwszym wniosku, że przychód z działalności gospodarczej uzyskany w listopadzie 2020 r. był niższy o co najmniej 40% w stosunku do przychodu uzyskanego w analogicznym miesiącu 2019 r. a w drugim wniosku – że sytuacja materialna nie uległa zmianie.

W myśl art. 15 zs² ust. 1 ustawy z dnia 02.03.2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych, osobie prowadzącej na dzień 30 września 2020 r. pozarolniczą działalność gospodarczą oznaczoną według Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) 2007, jako rodzaj przeważającej działalności, kodem 47.71.Z, 47.72.Z, 47.81.Z, 47.82.Z, 47.89.Z, 49.39.Z, 56.10.A, 56.10.B, 56.21.Z, 56.29.Z, 56.30.Z, 59.11.Z, 59.12.Z, 59.13.Z, 59.14.Z, 59.20.Z,

74.20.Z, 77.2l.Z, 79.90.A, 79.90.C, 82.30.Z, 85.51.Z, 85.52.Z, 85.53.Z, 85.59.A, 85.59.B, 86.10.Z w zakresie działalności leczniczej polegającej na udzielaniu świadczeń w ramach lecznictwa uzdrowiskowego, o którym mowa w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych, lub realizowanej w trybie stacjonarnej rehabilitacji leczniczej, 86.90.A, 86.90.D, 90.01.Z, 90.02.Z, 90.04.Z, 91.02.Z, 93.11.Z, 93.13.Z, 93.19.Z, 93.21.Z, 96.01.Z, 96.04.Z, która skorzystała ze świadczenia postojowego w trybie art. 15zs lub art. 15zua, przysługuje prawo do jednorazowego dodatkowego świadczenia postojowego, jeżeli przychód z tej działalności uzyskany w październiku albo listopadzie 2020 r. był niższy co najmniej o 40% w stosunku do przychodu uzyskanego odpowiednio w październiku albo listopadzie 2019 r.

Wbrew twierdzeniom organu rentowego odwołujący na dzień 30 września 2020 r. prowadził działalność polegającą na usługach w zakresie transportu pasażerskiego. Przedstawiona dokumentacja podatkowa odwołującego w pełni potwierdza, że na dzień 30 września 2020 r. ten rodzaj działalności był wiodącym zajęciem odwołującego. Z tej też przyczyny podnoszony przez organ rentowy wpis przeważającej działalności w 2020 r. o innym kodzie niż kod 49.39.Z nie mogły stanowić podstawy do uznania braku działalności w jednej z dziedzin objętej przywołaną na wstępie regulacją. Oczywiście, że organ dokonując oceny spełnienia warunków do przyznania wnioskowanego świadczenia, zwraca uwagę na treść wpisu w ewidencjach. Wpis taki ma jedynie znaczenie deklaratywne i w przypadku rozbieżności między wpisem a rzeczywistym obrazem działalności, zawsze pierwszeństwo przypisać należy temu drugiemu elementowi.

W realiach niniejszej sprawy wykazany przez odwołującego dokumentacją podatkową rodzaj działalności gospodarczej daje podstawę do ubiegania się o przedmiotową pomoc publiczną.

Mając na uwadze powyższe, orzec należało jak w sentencji wyroku w punktach 1 i 2.

SSO Romuald Kompanowski